

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481-20-42, (044) 481-19-58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

№ _____

ТОВ _____

Львівська митниця

Рішення про результати розгляду скарги ТОВ _____ від 21.08.2025

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ _____ (далі – скаржник) від 21.08.2025 (вх. Держмитслужби № 23939/13/1 від 26.08.2025) на рішення Львівської митниці від 06.08.2025 № 7.4-2/15-02/13/20172 щодо відмови у визнанні заявленої декларантом митної вартості та скасуванні рішення про коригування митної вартості товарів від 13.06.2025 № UA209000/2025/400081/2 (далі – Відмова) та повідомляє.

На обґрунтування своїх вимог скаржник зазначає, що Львівською митницею (далі – Митниця) за результатами розгляду додатково поданих відповідно до частини восьмої статті 55 Митного кодексу України (далі – Кодекс) документів, надісланих скаржником листом від 30.07.2025, прийнято необґрунтовану Відмову, у зв'язку з чим просить:

визнати поважними причини пропуску строку подання скарги на рішення про коригування митної вартості товарів від 13.06.2025 № UA209000/2025/400081/2 та поновити строк для подання даної скарги;

скасувати рішення про коригування митної вартості товарів від 13.06.2025 № UA209000/2025/400081/2, Відмову та самостійно прийняти нове рішення щодо визнання заявленої митної вартості.

Як документальні підтвердження скаржником надано копії: Відмови; контракту від _____ № _____; додаткової угоди від _____ № _____ до контракту від _____ № _____; специфікації від _____ № _____ комерційного інвойсу від _____ № _____ з перекладом; митної декларації країни відправлення _____ № _____ з перекладом; платіжних інструкцій в іноземній валюті від _____ № _____ від _____ № _____ договору про транспортно-експедиторське обслуговування від _____ № _____ пакувального листа з перекладом; довідки про транспортні засоби _____ № _____; міжнародної

Державна митна служба
№ 15/15-02-02/13/5955 від 15.10.2025
Підписувач Падун Дмитро Петрович
Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF3600A997E500
Дійсний з 24.06.2025 09:56:02 по 22.06.2027 09:56:02

товаро-транспортної накладної CMR; коносаменту № [REDACTED] з перекладом; акта надання послуг від [REDACTED] № [REDACTED] оферти від [REDACTED] № [REDACTED] з перекладом; експертного висновку Львівської торгово-промислової палати від [REDACTED] № [REDACTED] каталогу продукції.

Стосовно вимоги щодо визнання поважними причини пропуску строку подання скарги на рішення про коригування митної вартості товарів від 13.06.2025 № UA209000/2025/400081/2 та його скасування, інформуємо, що порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів встановлений главою 4 Кодексу.

Частиною першою статті 24 Кодексу передбачено, що будь-яка особа має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів до митного органу вищого рівня або до суду, якщо вважає, що такими рішеннями, діями або бездіяльністю порушено її права, свободи чи інтереси, створено перешкоди для їх реалізації або на неї незаконно покладено будь-які обов'язки.

Відповідно до статті 26¹ Кодексу скарга може бути подана протягом 30 днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав унаслідок рішення, дії чи бездіяльності митного органу, але не пізніше шести місяців з дня прийняття відповідного рішення, вчинення дії або бездіяльності.

У разі пропуску строку подання скарги такий строк за заявою особи може бути поновлений, якщо митний орган вищого рівня визнає причини такого пропуску поважними.

Заява про поновлення пропущеного строку подання скарги та документи, що підтверджують поважність причин пропуску такого строку (за наявності), подаються разом із скаргою.

У разі пропуску особою строку подання скарги, встановленого частиною першою статті 26¹ Кодексу, або якщо причини для поновлення строку подання скарги визнані неповажними, митний орган вищого рівня залишає скаргу без розгляду та повідомляє про це особу, яка подала скаргу, а також про підстави визнання причин такого пропуску неповажними.

Відповідно до інформації, що міститься в Автоматизованій системі митного оформлення «Інспектор», рішення про коригування митної вартості товарів від 13.06.2025 № UA209000/2025/400081/2 прийнято Митницею 13.06.2025 та в той же день електронним повідомленням направлено декларанту [REDACTED] згідно з наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 631 «Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа». На підставі такого рішення товар «Рукава високого тиску [REDACTED]

[REDACTED]» (далі – товар) випущений у вільний обіг за ЕМД від 13.06.2025 № 25UA209140014902U2 шляхом сплати митних платежів згідно з митною вартістю товару, визначеною декларантом, та забезпечення сплати різниці між

сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товару, визначеною декларантом, та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товару, визначеною митним органом, шляхом надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X Кодексу.

Під поважними причинами слід розуміти лише ті обставини, які були чи об'єктивно є непереборними, тобто не залежать від волевиявлення особи, що звернулася зі скаргою, пов'язані з дійсно істотними обставинами, перешкодами чи труднощами, що унеможливили своєчасне подання скарги. Такі обставини мають бути підтверджені відповідними та належними доказами. Обставина (або кілька обставин), що стала причиною пропуску строку подання скарги, може вважатися поважною, якщо вона відповідає одночасно усім таким умовам: 1) безпосередньо унеможливорює або ускладнює можливість вчинення дій у визначений законом строк; 2) виникла об'єктивно, незалежно від волі особи, яка пропустила строк; 3) виникла протягом строку, який пропущено; 4) підтверджується належними і допустимими засобами доказування. Тобто, поважними причинами можуть визнаватися лише такі обставини, які є об'єктивно непереборними, не залежать від волевиявлення особи, що звернулася з адміністративним позовом, пов'язані з дійсно істотними перешкодами чи труднощами для своєчасного вчинення процесуальних дій та підтверджені належним чином.

Правова позиція аналогічного змісту викладена у постанові Верховного Суду від 22.06.2021 у справі №120/5780/20-а.

Підстави пропуску особою строку на оскарження рішення митниці можуть бути визнані поважними, а строк поновлено лише у разі, якщо вони пов'язані з дійсно непереборними та об'єктивними перешкодами, істотними труднощами, які не залежали від волі особи та унеможливили звернення із скаргою у встановлений Кодексом строк.

При цьому, наведені у скарзі ТОВ [REDACTED] від 21.08.2025 причини пропуску строку оскарження рішення про коригування митної вартості товарів від 13.06.2025 № UA209000/2025/400081/2 не можуть бути визнані поважними, оскільки згідно з положеннями пунктів 2 і 4 частини третьої статті 52 Кодексу декларант, який заявляє митну вартість, одночасно має право на:

випуск у вільний обіг товарів, що декларуються, у разі незгоди декларанта з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю товарів та надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X Кодексу в розмірі, визначеному митним органом відповідно до частини сьомої статті 55 Кодексу;

оскарження такого рішення у порядку, визначеному главою 4 Кодексу.

Таким чином днем, коли ТОВ [REDACTED] дізналось про порушення своїх прав унаслідок прийняття Митницею рішення про коригування митної вартості товарів від 13.06.2025 № UA209000/2025/400081/2, є день отримання декларантом такого рішення та не залежить від процедури випуску товару у вільний обіг згідно з частиною сьомою статті 55 Кодексу.

З огляду на зазначене скарга ТОВ [REDACTED] від 21.08.2025 в частині скасування Рішення подана з пропуском строків, визначених частиною першою статті 26¹ Кодексу.

Щодо скасування Відмови, інформуємо, що Держмитслужбою витребувано у Митниці детальні пояснення щодо обставин та підстав прийняття такого рішення.

Розглянувши аргументи скаржника та позицію Митниці, викладену у листі від 01.09.2025 № 7.4-2/15-02/4/22090 (вх. Держмитслужби № 9791/7.4/15 від 02.09.2025), Держмитслужба зазначає таке.

Вимогами частини першої статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок та методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, встановлені розділом III Кодексу і базуються на положеннях статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі та Угоди про застосування статті VII ГАТТ (далі – Угода).

Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII і главою 8 Кодексу.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини другої статті 52 Кодексу декларант, який заявляє митну вартість товарів, зобов'язаний заявляти митну вартість, визначену ним самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом, подавати достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню.

Під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган зобов'язаний, серед іншого, перевіряти числове значення заявленої митної вартості, наявність у поданих документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари (пункт 1 частини четвертої статті 54 Кодексу).

У разі якщо надані згідно з частиною другою статті 53 Кодексу документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант на письмову вимогу митного органу зобов'язаний протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Повноваження митних органів щодо можливості запиту додаткових документів передбачено як статтею 53 Кодексу, так і статтею 17 Угоди.

Стаття 17 Угоди передбачає, що ніщо не повинно тлумачитися так, що обмежує або ставить під сумнів право митних адміністрацій упевнитися в істинності або точності будь-якої заяви, документа чи декларації, поданої для цілей митної оцінки.

Відповідно до положень пунктів 1, 2 частини п'ятої статті 54 Кодексу за митним органом закріплено право упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості у випадках, встановлених Кодексом, письмово запитувати від декларанта додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості.

У разі неподання декларантом документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій – четвертій статті 53 Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом митною вартістю (пункт 2 частини шостої статті 54 Кодексу).

Згідно з частиною третьою статті 54 Кодексу за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 Кодексу.

У випадку незгоди декларанта з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів митний орган за зверненням декларанта випускає товари, що декларуються, у вільний обіг за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю цих товарів, визначеною декларантом, та забезпечення сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною декларантом, та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною митним органом, шляхом надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу на строк 90 днів з дня випуску товарів (частина сьома статті 55 Кодексу).

Частиною восьмою статті 55 Кодексу передбачено, що протягом 80 днів з дня випуску товарів декларант може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються.

У разі надання декларантом додаткових документів митний орган розглядає подані додаткові документи і протягом 5 робочих днів з дати їх подання виносить письмове рішення щодо визнання заявленої митної вартості та скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості або надає обґрунтовану відмову у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів. У такому разі надане забезпечення сплати митних платежів відповідно повертається (вивільняється) або використовується для сплати відповідних митних платежів (частина дев'ята статті 55 Кодексу).

Держмитслужбою при перевірці відповідно до частини першої статті 26³

Кодексу Відмови на предмет її обґрунтованості встановлено, що Митницею наведено в ній ряд причин, через які заявлена декларантом митна вартість товару не може бути визнана, зокрема, неподання документів, зазначених у частинах другій – третій статті 53 Кодексу, відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товару, та ненадання належних документальних підтверджень ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар.

За результатами розгляду документів, поданих як до митного оформлення, так і в порядку частини восьмої статті 55 Кодексу, Держмитслужба погоджується з обґрунтуваннями, наведеними Митницею у Відмові з огляду на наступне.

Поставка товару здійснювалась на підставі Контракту [REDACTED] від [REDACTED] (надалі – Контракт), укладеного між компанією [REDACTED] (Продавець) та ТОВ [REDACTED] (Покупець), відповідно до пункту 4.1 якого визначено, що найменування, ціни і кількість будь-якого виду товару, який постачається за даним договором, визначається сторонами і узгоджується в рамках Інвойсів (проформа-інвойс). Ціна кожної партії продукції визначається у інвойсі (проформі-інвойсі)/специфікації, що є невід’ємною частиною договору.

Відповідно до Специфікації № [REDACTED] від [REDACTED] умови оплати: 50% - [REDACTED] дол. США попередня оплата для запуску в роботу та 50% - [REDACTED] дол. США попередня оплата перед відвантаженням.

Одними із основних документів, що підтверджують митну вартість товарів, є банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару (пункт 4 частини другої статті 53 Кодексу).

Згідно з нормами Закону України від 21 червня 2018 року № 2473-VIII «Про валюту і валютні операції», Положення про здійснення операцій із валютними цінностями, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 02.01.2019 № 2, для здійснення платіжної операції з переказу іноземної валюти використовується платіжна інструкція в іноземній валюті, реквізити якої передбачені Положенням про порядок виконання надавачами платіжних послуг платіжних інструкцій в іноземній валюті та банківських металах, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 28.07.2008 № 216 (далі – Положення № 216).

Відповідно до пункту 14 Положення № 216 платіжна інструкція в іноземній валюті або банківських металах, оформлена ініціатором в електронній або паперовій формі, повинна містити обов’язкові реквізити, зокрема, призначення платежу.

Пунктом 15 Положення № 216 визначено, що платник заповнює реквізит «Призначення платежу» платіжної інструкції в іноземній валюті або банківських металах таким чином, щоб подавати повну інформацію про платіжну операцію та документи, на підставі яких вона здійснюється. Повну інформацію забезпечує платник з урахуванням вимог законодавства України.

Для підтвердження ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар, декларантом до митного оформлення надано платіжні доручення від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] які не можуть бути взяті до уваги в якості банківських

платіжних документів, що стосуються оцінюваного товару та підтверджують факт оплати, оскільки:

не відповідають нормам Закону № 2473-VIII та Положення № 2;

в графі 70 містять посилання лише на Контракт, що не дає можливості співставити оплату з партією оцінюваного товару;

не містять підпису(ів) (власноручного(их)/електронного(их)) відповідальної(их) особи(ів) платника, яка(і) відповідно до законодавства України має(ють) право розпоряджатись рахунком, а також жодних відміток надавача платіжних послуг про виконання таких платіжних операцій.

При цьому, скаржником в порядку частини восьмої статті 55 Кодексу надано вже платіжні інструкції в іноземній валюті від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED], які також не можуть бути взяті до уваги в якості банківських платіжних документів, що стосуються оцінюваного товару та підтверджують факт оплати, оскільки в графі 70 містять посилання лише на Контракт, що не дає можливості співставити оплату з партією оцінюваного товару.

Щодо митної декларації країни відправлення від [REDACTED] № [REDACTED], то слід відмітити про відсутність в ній дати експорту і відміток митних органів країни відправлення, що, в свою чергу, не може підтверджувати факт експорту оцінюваного товару саме на підставі такої митної декларації та зазначених в ній відомостей.

Крім того, в митній декларації країни відправлення від [REDACTED] № [REDACTED] наявні відомості про коносамент № [REDACTED] який до митного оформлення не надано.

Окремо Держмитслужбою встановлено, що поставка товару здійснювалась на підставі договору про транспортно-експедиторське обслуговування від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Договір), укладеного між ТОВ «[REDACTED]» (експедитор) та ТОВ «[REDACTED]» (клієнт), відповідно до якого, зокрема:

під кожне перевезення клієнт надає експедитору заявку, в якій зазначається найменування та кількість вантажу, маршрут перевезення (порт завантаження, порт розвантаження, місце доставки вантажу), заплановану дату надання вантажу відправником, тип транспортного засобу, дані про вантажовідправника та вантажоодержувача, а також інша необхідна інформація, що стосується організації ТЕО (пункт 1.3);

клієнт оплачує при перевезенні вантажу в режимі імпорт 30 відс. протягом трьох банківських днів з моменту виставлення експедитором рахунку, при наявності вантажу в порту призначення та документів, які підтверджують доставку вантажу, але до виходу контейнера з порту та 70 відс. протягом 20 календарних днів з дати розмитнення товару (пункт 4.1.3).

Відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 24 травня 2012 року № 599 «Про затвердження Форми декларації митної вартості та Правил її заповнення» (далі – Наказ № 599) для підтвердження витрат на транспортування декларантом відповідно до пункту 6 частини другої статті 53 Кодексу подаються транспортні (перевізні) документи, а також документи, що містять відомості про

вартість перевезення оцінюваних товарів, до яких можуть належати:

рахунок-фактура (акт виконаних робіт (наданих послуг)) від виконавця договору (контракту) про надання транспортно-експедиційних послуг, що містить реквізити сторін, суму та умови платежу, інші відомості, відповідно до яких встановлюється належність послуг до товарів;

банківські та платіжні документи, що підтверджують факт оплати транспортно-експедиційних послуг відповідно до виставленого рахунка-фактури;

калькуляція транспортних витрат (якщо перевезення товарів здійснюється з використанням власного транспортного засобу), що містить відомості про маршрут перевезення, його протяжність у кілометрах до місця ввезення на митну територію України та по митній території України, розмір тарифної ставки на перевезення за одиницю виміру (вагу) товару за 1 кілометр маршруту.

З урахуванням умов пунктів 1.3 і 4.1.3 Договору декларантом не надано до Митниці заявки та банківських і платіжних документів, що підтверджують факт оплати транспортно-експедиційних послуг відповідно до виставленого рахунка-фактури.

Таким чином декларантом не забезпечено надання митному органу визначених частиною другою – третьою статті 53 Кодексу документів, що підтверджують митну вартість товару, а тому у Митниці були правові підстави для прийняття рішення від 06.08.2025 № 7.4-2/15-02/13/20172 щодо відмови у визнанні заявленої декларантом митної вартості та скасування рішення про коригування митної вартості товарів від 13.06.2025 № UA209000/2025/400081/2.

З огляду на зазначене відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Кодексу Держмитслужбою прийнято рішення про залишення скарги ТОВ [REDACTED] від 21.08.2025 № б/н без задоволення.

У разі незгоди із зазначеним рішенням ТОВ [REDACTED] має право на його оскарження в судовому порядку.

Директор Департаменту контролю та
адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН